

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE KATER VAN NEPTUNUS

jeugdtoneel in twee bedrijven en acht taferelen

door

Eddie Couvreur

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2007
Nr.1259

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VEERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE KATER VAN NEPTUNUS* op te voeren moet de naam van auteur *EDDIE COUVREUR* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1983 Toneelfonds J. Janssens/Eddie Couvreur
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE KATER

1

VAN

NEPTUNUS

Door een toeval komen Griet en Stoefie in een luchtbel terecht voor de kust van Oostende. Zij beleven er een waar avontuur want de luchtbel blijkt het rijk te zijn van koning Neptunus. Ze worden gevangen genomen door de haaien, het leger, en vrezzen het ergste. Neptunus benoemt Stoefie echter tot zijn hofnar omwille van zijn flauwe grappen.

Als hofnar ziet Stoefie de kwalen waaraan het koninkrijk lijdt en hij klaagt aan. Hij wordt belast met de opdracht de luchtbel te hervormen en wordt prompt "Minister van Luchtbelhervormingen". Hij slaagt tenvolle in zijn opdracht en het visvolk herwint zijn zelfvertrouwen. Daardoor gaan de macht en het aanzien van de koning danig aan het tanen dat Neptunus blijft zitten met een kater, een geestelijke kater.

Even nog aarzelt Stoefie om terug naar boven te zwemmen maar tenslotte kunnen Griet en Mieke hem overhalen. Zij "stappen" van de ene luchtbel in de andere want de kwalen die zij zopas hebben geheeld in het rijk van Neptunus, blijken ook "boven" te bestaan. Ook op het droge zijn er Snoeken en "andere palingen" die de taal der vissen niet spreken, goudvissen waarvoor alleen de centen tellen, mossels zonder ruggegraat, kwallen die door vleierij allerlei profijtjes trachten te verkrijgen, slakken die liever lui zijn dan moe en dominees die mijlen ver van hun volk verwijderd staan.

Het stuk is bestemd voor jongeren vanaf 12 - 13 jaar. Mits een korte toelichting kunnen zij de problematiek van het stuk aan. De rollen werden zo verdeeld dat iedereen aan bod kan komen. Er zijn meisjes- en jongensrollen, er zijn zwaardere en lichtere rollen. Ook heel wat figuranten kunnen het toneel op. Er zijn mogelijkheden genoeg geboden om het geheel speels, kleurrijk en creatief ten tonele te voeren.

Veel speelgenot !

DE KATER VAN NEPTUNUS
© 1983 Toneelfonds J. Janssens / Edie Couvreur

www.toneelfonds.be

OPBOUW

EERSTE BEDRIJF : ' S KONINGS NAR

tafereel 1 : 20 meter onder water.
tafereel 2 : Het vonnis.
tafereel 3 : Een dagje in de luchtbel.
tafereel 4 : De koning drinkt.
tafereel 5 : Minister !

PAUZE

TWEEDE BEDRIJF : MINISTER VAN LUCHTBELHERVORMINGEN

tafereel 6 : De remediëring.
tafereel 7 : Hervormd.
tafereel 8 : Van de ene luchtbel naar de andere.

KREATIE OP 5 APRIL 1984

DOOR HET JEUGDTHEATER DON BOSCO KORTRIJK

ROLBEZETTING

P E R S O N A G E S

- 1 Stoefie
- 2 Griet
- 3 Mieke
- 4 Koning Neptunus
- 5 Minister Paling
- 6 Minister Snoek
- 7 Fliep de poliep
- 8 Dominee Dolfijn
- 9 Mossel Schulp
- 10 Mossel Schelp
- 11 Generaal Haai
- 12 Kwak de slak
- 13 Dr. Goudvis
- 14 Juffrouw Zeester

F I G U R A N T E N

- 6 soldaat-haaien
- 2 trompetvissen (herauten)
- 4 zeepaardjes
- 6 zeemeerminnen

(Bij de figuranten is het opgegeven aantal niet limitatief)

EERSTE BEDRIJF : 'S KONINGS NAR
 =====

TAFEREEL 1 : 20 m ONDER WATER

Decor :

Het toneel stelt een luchtbel voor, enkele meter onder het zeeoppervlak. De achterwand kan bestaan uit een groot doek dat beschilderd werd met allerlei motieven uit de waterfauna en flora. Aan de zoldering kunnen mobiele opgehangen worden die vissen en andere zeedieren voorstellen en voortdurend bewegen. Platen uit karton, triplex of hardboard stellen waterbaren voor en bieden de mogelijkheid fluorlampen, spots, en micro's aan het oog van de kijker in de zaal te onttrekken. De speelruimte zelf wordt omkaderd met "rotsmassieven" en "waterplanten" zodat verschillende in- en uitgangen mogelijk worden. Met wat handigheid kan het geheel feeëriek worden uitgebouwd met waterlelies, sint-jacobsschelpen, visnetten, koraalriffen...

Bij een goed uitgebouwd decor wordt aangeraden te starten met open doek. Een half uur voor de vertoning begint, marcheert een haai, soldaat van Neptunus, op en neer. Hij valt in slaap aan een zijkant, net voor het stuk begint. Bij het doven van het licht in de zaal, wordt het kenwijsje aangezet en groeit het licht op het toneel aan. Nu horen we alleen nog maar het "snurken" van de haai, t.t.z. een steeds maar aanzwellend "bloebloeb-bloebloeb". Drie luide plonsgeluiden onderbreken dit gesnurk en met onhandige zwembewegingen komen twee meisjes en een jongen het toneel opgezwommen-opgewandeld, Ze voeren die zwembewegingen uit tot ze merken dat ze niet meer onderhevig zijn aan de waterdruk. Ze maken tekens naar elkaar : hun zwemuitrusting belet ze vooralsnog te spreken. Tenslotte waagt Stoefie het als eerste zijn zwembril af te zetten en hij maakt gekke sprongen -als in het luchtledige- van verwondering. De anderen brengen ongelovig hun wijsvinger aan de slaap om te beduiden dat hij gek is geworden maar langzamerhand komen ook zij tot het besef dat ze op de begane grond staan en ze volgen Stoefies voorbeeld en trekken ook hun zwembril af...

(onderwater-geluiden)

- Stoefie : (Heeft net zijn duikbril afgezet en maakt gekke sprongen.) Ongelooflijk... formidabel... op de bodem van de zee en niet eens nat !
- Griet : Die is helemaal kierewiet ; straks verdrinkt hij nog ! Hé... ik kan spreken onder water !

Mieke : Lucht... lucht... zuivere lucht !

Stoefie : Precies ! Zo zuiver als zeelucht. Leg die zwemspullen maar af, 't is hier niet natter dan in de Sahara.

(Griet en Mieke trekken nu ook hun zwembril af.)

Mieke : Heb je vanzeven, je plonst in zee van op de pier van Oostende en enkele ogenblikken later zit je kurkdroog 20 m dieper op de zeebodem !

Stoefie : Daar zou zelfs Jules Verne staan van te water-tanden. De grote, bekende, beroemde Jules de baard afgedaan door Stoefie. We komen in de krant, op TV. Ik hoor het Martine Tanghe al met een pruilmondje zeggen : de jonheer Stoefie deed zo pas een sensationele ontdekking aan onze Vlaamse kust...

Griet : Blaaskaak ! Stoefie !
Als jij ooit op het scherm komt, dan zal het bij de rubriek rampen zijn...

Mieke : Hé, kijk eens aan... Boven ons hoofd zwemmen vissen en... naast ons en... links... en... rechts.
Wat een beklemmend gevoel.

Stoefie : Natuurlijk zijn het vissen. Wat dacht je wel te vinden op de bodem van de zee, sprinkhanen misschien ?

Mieke : Het geeft je een duidelijk beeld van wat vissen moeten ondervinden als ze in een aquarium rondzwemmen en door ons worden aangegaapt.

Griet : Ik voel me niet gemakkelijk. Vrouwelijke intuïtie zegt me dat we beter onmiddellijk terug naar boven zouden zwemmen.

Mieke : Ook ik heb het voorgevoel dat we ergens zijn binnengedrongen waar we helemaal niet gewent zijn.

- Stoefie : Intuïtie en voorgevoelens : typische vrouwenklap ! Wij mannen houden het bij de wetenschap : nuchtere, exacte, pure, zuivere wetenschap.
- Griet : Zo... verklaar me dan maar eens wetenschappelijk hoe het komt dat we nu met zijn drieën rondlopen op de bodem van de zee, vlak voor de kust van Oostende en niet natter zijn dan een droge haring !
- Mieke : En dat de vissen ons van alle kanten zitten aan te gapen...
- Stoefie : Heel simpel : omdat ze nog nooit zo'n lelijk ding onder water hebben gezien !
- Mieke : Lelijk ding, lelijk ding... dat zet ik je betaald !
(Rent boos achter Stoefie aan.)
- Stoefie : Halt, stop ! Eet me niet op of je vermageringskuur heeft tot niets gediend !
- Griet : (Zit ondertussen op een rots en bekijkt aandachtig de vissen.)
Hé, lawaaimakers, bekijk me liever dat eens... hoe eigenaardig ! De vissen zwemmen naar ons toe, nemen een hapje... lucht... en zwemmen weer weg...
- Stoefie : Eindelijk een verstandig woord. Een enorme luchtbel... Ik heb het raadsel opgelost, we kwamen terecht in een luchtbel. De triomf van de grijze hersenstof op de vrouwelijke intuïtie !
- Mieke : Ssst ! Stoefie, stil, ik hoor iets...
- Stoefie : Da's je intuïtie, zus... (spottend)
- Griet : Nu hoor ik het ook, luister...
- Stoefie : Vrouwen met hun zesde zintuig !

(De haai-wachter snurkt ondertussen luidop verder : bloebloe ...)

- Griet : Bloebloeb, bloebloeb (bootst na.)...
Als een vis die naar adem snakt...
- Stoefie : Ik hoor helemaal niets... tenzij twee kletsende
viswijven.
- Mieke : De maat is vol (zit achter Stoefie aan)
- Stoefie : ... En mijn kop is toe ! (Rent weg, eventjes
achter het toneel, maar keert onmiddellijk terug.
Griet en Mieke staken de achtervolging.)
- Griet : Is hij altijd zo genietbaar, Mieke ?
- Mieke : Zeker, Grietje ! Als je hem wil, doe ik je hem
cadeau.
(Ze haalt het lintje uit haar haar, knoopt het
vast rond Stoefies kin en hoofd. Stoefie laat
begaan.)
Ik pak hem netjes in en knoop er zelfs een strik-
je rond : geschenkverpakking, Grietje.
- Griet : Monsterverkoop !
- Mieke : Staal zonder waarde !
- Stoefie : Monster... staal zonder waarde... dat gaat te
ver. Ik laat me niet strikken door twee bakvis-
sen.
(Rukt het lintje los.)
- Griet : Van bakvissen ben je misschien niet bang, Stoefie
ik vraag me wel af of je nu nog zo moedig bent :
daar zit een haai te geeuwen.
- Stoefie : Een haai ? Nu wordt het eerst echt spannend.
Opzij, jullie, het gaat er stuiven : ik at
vanmiddag biefstuk-friet !
(Toont zijn spierbundels.)

Mieke : Stoefie, let op. Je hebt meneer uit zijn middagdutje gewekt en 't is hem aan te zien dat hij met de verkeerde vin uit 't water is gestapt.

Stoefie : Heb vertrouwen, tere jonkvrouw, ik heb nog andere latente talenten, ik heb nog andere troeven op zak !

Griet : In de zakken van je zwembroek, zeker ?

Stoefie : (Negeert Griet volledig en gaat hooghartig door.) Verstand en voorkomen dwingen respect af.

(De haai is ondertussen heel dichtbij gekomen en dreigt met onvriendelijkheden. Griet en Mieke deinzen achteruit.)

Stoefie : Heu...heu... gegroet (maakt een diepe buiging.) edele, gestrengede, doorluchtige, koene, dappere, krijger uit het Noordzeesop.

(De haai aarzelt even en bekijkt het drietal heel aandachtig.)

Stoefie : Zie je hoe ontroerd hij is van eens een fatsoenlijk mens op zijn netvlies te krijgen. Hij krijgt er het water van in de ogen !

Haai : Bloebloeb, bloebloeb, drie blootpoten... wat komen jullie hier doen, bloebloeb, bloebloeb ?

Stoefie : Blootpoot, blootpoot... Stoefie is mijn naam (Boos)
Eigenlijk heet ik Hans maar iedereen noemt me Stoefie... God weet waarom...

Griet : Omdat hij zo bescheiden is, mijnheer haai.

Haai : Stoefie, bloebloeb...

Stoefie : Bloebloeb, bloebloeb... welnee ! Stoefie zonder bloeb.

Haai : Waar komen jullie vandaan ? Vreemdelingen zijn hier niet gewenst.

- Stoefie : Vreemdelingen ! Vlamingen die een duikje doen in de Vlaamse kustwateren en dat noemt men vreemdelingen !
- Haai : Dit is verboden terrein, landrotten zijn hier niet welkom. Bloeb !
- Stoefie : Hoor me dat eens aan, die pekelharing gaat ons hier de les spellen, vervuult onze territoriale wateren en zet nog een grote bek op ook...
- Mieke : Stoefie, let op je woorden, die wachter ziet er gehaaid uit.
- Stoefie : Loop naar huis jij... je moeke heeft visjes gebakken.
- Haai : Bloebbloeb... visjes gebakken ! (erg boos)
- Mieke : Nu heeft hij het helemaal verkorven... (Tot Griet)
Hij heeft het zo niet bedoeld, meneer haai, hij wilde alleen maar zeggen dat...
- Haai : Doe geen moeite, spaar je uitleg voor straks. De bloebbloeb... koning zal over jullie oordelen, bloebbloeb.
- Stoefie : Een koning ? Laat me lachen. Dacht je ons daarmee bang te maken. Ginderboven hebben wij er ook één en die heeft ook niets in de pap te brokken.
- Griet : Stoefie, asjeblieft, toom je in, je ziet toch dat hij het meent.
- Mieke : We wilden je echt niet storen, heus waar, we zijn hier maar toevallig binnengezwommen, we laten je echt verder met rust.
- Griet : We zwemmen heel stilletjes weg, terug naar boven, zonder onze mond nog open te doen.

- Stoefie : En voor een meisje is dat niet niks !
- Haai : (Neemt een schelp die aan zijn gordel bengelt en blaast een langgerekte toon.)
- Stoefie : Tiens... die speelt in de fanfare !
- (ondertussen komt een peloton haaien aangemarcheerd o.l.v. generaal Haai.)
- Generaal : Links-bloeb, links-bloeb, rechts-bloeb, rechts-bloeb...
Peletooooon... halt...één, twee !
- Mieke : Ziezo, Stoefie heeft het weer eens geregeld.
Vaarwel Oostende, koningin der badsteden, vaarwel Noordzeestrand, wij gaan naar de haaien.
- Stoefie : (Probeert eerst weg te komen.) Amaai... de hele zeemacht zit ons op de hielen.
- Haai : Drie indringers, generaal. Komen van hierboven !
- Generaal : Prachtig werk, wachter, ik draag je voor, voor een bevordering. (Tot de soldaten.) Opsluiten in afwachting dat de koning over hun lot beslist.
- Stoefie : Hela, kalm aan, hé, dat gaat zomaar niet. Mijn vader werkt bij de belastingen en mijn moeder is politieagente en mijn oom is gendarm en...
- Generaal : Zwijgen, aardwroeter !
- Stoefie : Ook goed en doe niet zo vinnig. 't Is hier al even erg als op school : zwijgen, stilte, mond toe...
- Griet : Mijn intuïtie, nietwaar Stoefie...
- Mieke : En mijn voorgevoelens...
- Stoefie : Troost u... we krijgen een eerlijk proces en als dat niet lukt over 50 jaar amnestie...

TAFEREEL 2 : HET VONNIS

Decor : geen veranderingen. Een rotsblok dient als schrijftafel voor Fliep, de inktvis. Een anker moet straks uit de hoogte aan een lijn op het toneel kunnen neergelaten worden.

Fliep : Wie schrijft, die blijft, zei mijn vader zaliger altijd. En hij kon het weten, hij was ook een inktvis. God hebbe zijn inkt !

Zeester : Goedemorgen, Fliep, de poliep. Pas terug uit vakantie en alweer aan het werk.

Fliep : Werk tot over mijn kieuwen ! (Het gesprek wordt afgebroken door motorgeronk en de rauwe toeter van een schip.) Maar... opgelet, juffrouw zeester, boven ons komt de ferryboat voorbij en die pleegt nogal eens het anker te werpen...

Zeester : Geen nood, 't zou moeten lukken en... ik ben verzekerd bij het luchtbellenkrediet.

Fliep : Zoals je verkiest...

(Op dit ogenblik valt een anker uit de hoogte op de ster neer.)

Zeester : Ai...ooi...oei...

Fliep : Had ik het niet gezegd maar je mag nog van geluk spreken, straks komt dr. Goudvis eraan. Ondertussen schrijf ik je geval in elk geval in. Zo : juffrouw ster kreeg een anker op haar bovenarm en... ziet sterren. Hie,hie... een literaire vondst : een ster die sterren ziet...

Zeester : Ooi...oei...

Fliep : Lig daar zo niet te spartelen als een sardientje. Verman je, juffrouw. Dr. Goudvis laat heus niet lang op zich wachten, hij wordt verwacht op de raadszitting der vissen !
(Spreekt tot zichzelf)
Het archief van Zijne Majesteit bijhouden is ook geen spawater.

Na de vakantie liggen er altijd stapels werk.
 Laat eens kijken... Een hele troep garnalen
 opgevist, niet erg, met dat kleine grut heb je
 niets dan last. Ook een haai ging naar de haaien.
 Een haai... ja, maar welkeen ?
 Geen probleem, ik boek hem in als onbekende sol-
 daat. Wordt morgen met militaire eer begraven.

- Zeester : Aai... help...
- Fliep : Nog even geduld, juffrouw ster, de dokter is geen
 vliegende vis. Duizend kieuwen en schubben, nu
 is mijn inkt op. Eventjes bijtanken.
 (Haalt een fles met donkere inhoud uit zijn
 broekzak en doet een ferme slok.)
- Dolfijn : Je hebt er dorst van gekregen, Fliep ?
- Fliep : Zeker, dominee dolfijn. (Bergt snel de fles weg.)
- Dolfijn : Opgepast, Fliep, overdaad schaadt !
- Zeester : Aai...oei...
- Dolfijn : Ho, wat zie ik, juffrouw ster ligt te starogen.
 Een straf van hierboven blijkbaar.
- Fliep : Ik had haar nochtans verwittigd maar ze wilde
 me niet geloven, mijnheer Dolfijn.
- Dolfijn : Een zwak geloof, zie ik.
- Fliep : Niets dan slecht nieuws, meneer de dominee...
- Dolfijn : Toch wel, Fliep, toch wel, ook goed nieuws !
 Ik kom juist van de kraamkliniek achter het
 tweede rotsblok. De haringen hebben kuit ge-
 schoten !
- Fliep : Da's goed voor de scholen.
- Dolfijn : ... de haringscholen.

- Fliep : Nu vergat ik bijna die drie droogstoppels van hierboven die hier gisteren zijn bijgekomen. Droogstoppels...hie,hie...
- Dolfijn : Bezoek van hierboven... dat interesseert mij.
- Goudvis : Goedemorgen, Fliep de poliep, pas uit vakantie en reeds zo druk aan 't werk ?
- Fliep : Ja, dr. Goudvis, d'er gaat geen getijde voorbij zonder veranderingen aan de burgerlijke visstand.
- Goudvis : Ho, dominee Dolfijn is er ook al. Hoe maakt u het ?
- Dolfijn : Dol-fijn !
- Zeester : Aaaaaaaai !
- Goudvis : Juffrouw zeester, zie ik... wat heeft die aan de hand ?
- Fliep : Niets aan de hand... aan de arm ! Stond te kletsen toen ze van hierboven het anker uitwierpen.
- Goudvis : Dat wordt weer knip- en naaiwerk.
- Dolfijn : Een werk van barmhartigheid !
- Fliep : Dokter Goudvis, ik heb een probleem. Gisteren kwamen hier drie droogstoppels binnen en ik weet niet hoe ik die kan inboeken...
- Zeester : Help !
- Goudvis : Wat een lastige patiënt.
- Fliep : Ik bedoel, die drie zonder zwemvliezen tussen de poten en zonder schubben, zo naakt als iets...
- Dolfijn : oei, oei, oei...